

Brüssel, 6. märts 2017
(OR. en)

6981/17

DEVGEN 34
CLIMA 55
ENER 98
COPS 82
CFSP/PESC 224
ENV 226
ONU 37
RELEX 208
CSDP/PSDC 113

MENETLUSTE TULEMUS

Saatja: Nõukogu peasekretariaat

Kuupäev: 6. märts 2017

Saaja: Delegatsioonid

Eelmise dok nr: 6626/17

Teema: Euroopa Liidu üldise välis- ja julgeolekupoliitika strateegia rakendamine –
sünergiate suurendamine ELi kliima- ja energiadiplomaatia vahel ning
2017. aasta prioriteedid
– Nõukogu järeldused (6. märts 2017)

Käesoleva dokumendi lisas edastatakse delegatsioonidele nõukogu järeldused (Euroopa Liidu üldise välis- ja julgeolekupoliitika strateegia rakendamine – sünergiate suurendamine ELi kliima- ja energiadiplomaatia vahel ning 2017. aasta prioriteedid), mille nõukogu võttis vastu oma 3525. istungil, mis toimus 6. märtsil 2017.

Euroopa Liidu üldise välis- ja julgeolekupoliitika strateegia rakendamine – sünergiate suurendamine ELi kliima- ja energiadiplomaatia vahel ning 2017. aasta prioriteedid**Nõukogu järeldused**

1. Nõukogu tuletab meelde oma 20. juuli 2015. aasta ja 15. veebruari 2016. aasta järeldusi, milles suunatakse jätkuvalt ELi ja selle liikmesriikide ühist tööd energia- ja kliimadiplomaatia valdkonnas, vastavaid ELi energiadiplomaatia ja ELi kliimadiplomaatia tegevuskavasid ning 17. oktoobri 2016. aasta järeldusi Euroopa Liidu üldise välis- ja julgeolekupoliitika strateegia kohta, milles kutsutakse üles rakendama neis valdkondades ühtseid meetmeid, ning 28. novembri 2016. aasta järeldusi energia ja arengu kohta, milles rõhutatakse vajadust ELi strateegilise lähenemisviisi järele.
2. Tuletades meelde Pariisi kliimakokkulepet, energialiidu raamstrateegiat ja kestliku arengu tegevuskava aastani 2030, rõhutab nõukogu, et kliimamuutuste vastu võitlemine ning kliimaneutraalse ja kliimamuutustele vastupanuvõimelise tuleviku toetamine ning vähese kasvuhoonegaaside heitega ja kliimamuutustele vastupanuvõimelisele, konkurentsivõimelisele ja jätkusuutlikule majandusele ülemaailmse ülemineku ning energiajulgeoleku edendamine on üksteist vastastikku tugevdavad eesmärgid ja Euroopa Liidu üldise välis- ja julgeolekupoliitika strateegia lahutamatud osad.
3. Nõukogu tunnustab Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni ja COP 22 eesistujariiki Marokot nende märkimisväärsede jõupingutuste eest COP 22 edukuse tagamisel ning väljendab toetust järgmisele COP 23 eesistujariigile Fidžile. Nõukogu kordab, et EL ja selle liikmesriigid on pühendunud Pariisi kokkuleppele, nagu ilmneb liidu ambitsioonist muuta kliimaeesmärgid kliimameetmeteks, ning rõhutab, et toetab jätkuvalt ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni protsesside ja muude rahvusvaheliste kliimafoorumite raames saavutatud positiivse hoo säilitamist, sealhulgas säilitades ülemaailmse osalemise Pariisi kokkuleppe rakendamises. Nõukogu rõhutab vajadust, et EL säilitaks juhirolli Pariisi kokkuleppe rakendamisel ning vähese kasvuhoonegaaside heitega ja kliimamuutustele vastupanuvõimelisele majandusele üleminekul. Nõukogu kutsub Euroopat samuti üles saama maailma liidriks taastuvenergia, sealhulgas teadusuuringute, innovatsiooni ja tehnoloogia valdkonnas.

4. Kooskõlas Pariisi kokkuleppega, kestliku arengu tegevuskavaga aastani 2030 ja dokumendiga „Marrakech Action Proclamation“, milles kinnitati maailma riikide otsustavust võidelda kliimamuutustega ja kinnitati pöördumatut üleminekut vähese kasvuhoonegaaside heitega ja kliimamuutustele vastupanuvõimelisele majandusele ja ühiskonnale, on ka nõukogu täis otsustavust anda uus hoog ELi kliimadiplomaatialle ja käsitleda kliimamuutusi diplomaatilistes dialoogides jätkuvalt strateegilise prioriteedina, võttes arvesse viimaseid arenguid ja muutuvat geopoliitilist olukorda. Nõukogu kutsub ELi roheline diplomaatia võrgustikku üles ajakohastama nii kiiresti kui võimalik praegust kliimadiplomaatia tegevuskava eesmärgiga rakendada käesolevad nõukogu järeldused 2017. ja 2018. aasta jooksul.
5. Nõukogu on täis otsustavust tugevdada vajaduse korral ELi ja liikmesriikide kliima- ja energiadiplomaatia asjakohaste elementide vahelisi sünergiaid ja ühtseid meetmeid. See hõlmab ELi ja liikmesriikide finants- ja tehnilise abi vahendite paremat ärakasutamist ja seoste tugevdamist muude oluliste poliitikavaldkondadega, sealhulgas majandusdiplomaatia, kestliku arengu alase koostöö, tuumaohutuse, rände, vee ja toiduga kindlustatuse, ookeani- ja mereressursside, katastroofideks valmisoleku ning teadusuuringute ja innovatsiooni valdkondadega. ELi delegatsioonidel on koostöös liikmesriikide saatkondadega võtmeroll sidusamate meetmete edendamisel.
6. Nõukogu toonitab, kui olulised on jätkuvad ja konkreetsele olukorrale kohandatud partnerlused kolmandate riikide ja valitsusväliste osalejatega, sealhulgas kohalike ja piirkondlike ametivõimude, kodanikuühiskonna ja erasektoriga, eesmärgiga toetada kestliku arengu tegevuskava 2030, Pariisi kokkuleppe ja energialiidu strateegia rakendamist ning edendada riiklikult kindlaks määratud panuste sidumist riiklike arengustrateegiatega ja nende sõnastamist elluviidava poliitika ja elluviidavate meetmetena kõigis majandussektorites. Nõukogu rõhutab samuti positiivset majanduslikku mõju, mida avaldab ELi ja kolmandate riikide majandustegevuses osalejatele üleminek vähese kasvuhoonegaaside heitega majandusele kogu maailmas, samuti energiatõhususe suurendamise ja taastuvenergia kasutamise edendamise tähtsust, et tagada üldine juurdepääs säästvale energiale. Sellega seoses leiab nõukogu, et kliima- ja energiadiplomaatia meetmed G20 riikides – kelle arvele saab panna umbes 80 % ülemaailmsest heitest – on eriti olulised, tunnistades, et jätkuvalt on tähtis toetada arengumaid ja teha nendega koostööd nende kliimamuutuste mõju leevendamise ja kliimamuutustega kohanemise vajaduste rahuldamisel.

7. Nõukogu innustab samuti ELi kliima- ja energiaeesmärkide aktiivset kajastamist ELi partnerlustes rahvusvaheliste finantsasutuste, arengupankade ja teiste finantsasutustega, samuti muude mitmepoolsete organisatsioonide ja foorumitega, tunnistades kõigi kohalike ressursside ning ohutute ja säästvate vähese kasvuhoonegaaside heitega seotud tehnoloogiate tähtsust kooskõlas Pariisi kokkuleppe ja ELi energialiidu strateegiaga.
8. Nõukogu kinnitab taas energiadiplomaatia tähtsust toetamaks jõupingutusi, mille eesmärk on allikate, tarnijate ja tarnekanalite mitmekesistamisega tagada säästev, konkurentsivõimeline, kindel, ohutu ja taskukohane energia, samuti üldine juurdepääs säästvale energiale, võttes arvesse energialiidu poolt kooskõlas selle välismõõtmega seatud eesmärgi ja võrdsete võimaluste tagamisel põhinevaid suhteid kolmandate riikidega. Sellega seoses on endiselt oluline roll korrapäraste kõrgetasemeliste kohtumiste kaudu antavatel suunistel. Nõukogu tunnistab samuti, et üleminek puhtale energiale suurendab majanduslikke võimalusi, energiajulgeolekut, kliimajulgeolekut, heaolu ning riikide ja ühiskonna vastupanuvõimet, ning kordab, et on tähtis intensiivistada suhteid valitsusväliste osalejatega, nagu kohalike omavalitsuste, ettevõtjate, valitsusväliste organisatsioonide, kodanikuühiskonna ning julgeoleku- ja teaduskogukonnaga. Tuumaohutusega seoses on EL jätkuvalt pühendunud sellele, et edendada kõige rangemate nõuete rakendamist kolmandates riikides ja neid nõudeid pidevalt täiustada.
9. Nõukogu rõhutab eelkõige, kui kiireloomuline on keskenduda kliimamuutuste võimalikule destabiliseerivale mõjule ja arengumõjule, mida energiaostuvõimetuse avaldab vastupanuvõimele, julgeolekule ja rändele, ning integreerida oma töösse kõik kestliku arengu eesmärgid, eelkõige kliimat käsitlev eesmärk nr 13, säästvat energiat käsitlev eesmärk nr 7, rahu käsitlev eesmärk nr 16, puhast vett ja kanalisatsiooni käsitlev eesmärk nr 6 ja toiduga kindlustatust käsitlev eesmärk nr 2. G7 ja G20 ning ÜRO Julgeolekunõukogu ja muude rahvusvaheliste foorumite raames peaksid EL ja liikmesriigid olemasolevatele algatustele tuginedes tegema tööd selle nimel, et suurendada üldist teadlikkust kliimaohutusest, edendada nende ohtude analüüsi ja haldamist ning toetada ELi partnereid kogu maailmas kliimamuutuste poolt siseriiklikule stabiilsusele, rahvusvahelisele julgeolekule ja inimeste ümberasumisele avaldatava mõju paremal mõistmisel, integreerimisel, ennetamisel ja haldamisel.

10. Nõukogu rõhutab, et ELi kliima- ja energiadiplomaatia peab jätkuvalt soodustama ja toetama algatusi haavatavates riikides, keda mõjutavad kliimamuutused ning ohutu ja säästva energia puudumine või ebaühtlane juurdepääs sellele. EL ja selle liikmesriigid pakuvad rahalisi ressursse, tehnoloogiasiiret ja suutlikkuse suurendamist, et aidata arengumaadel tagada, et kliimamuutustega kohanemine ja nende mõju leevendamine ja parem juurdepääs säästvale energiale on kehtivate kohustuste jätkuna integreeritud kõigil asjakohastel arenguga seotud otsustustasanditel. Sellega seoses tuleb pidada tähtsaks kliimameetmete rahastamiseks erinevatest allikatest, sealhulgas Rohelisest Kliimafondist, rahvusvahelistest finantsasutustest ning mitmepoolsetest arengupankadest ja erasektorist antavaid olulisi panuseid ja need panused tuleb säilitada, võttes arvesse Pariisi kokkuleppe eesmärki viia rahastamisvood vastavusse vähese kasvuhoonegaaside heite ja kliimamuutustele vastupanuvõimelise arengu suunas liikumisega.
-